

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת וישב
מברכים חודש טבת
כ"ז כסלו שנת תשפ"א
לפ"ק
שנה 2, גליון 8
(23)

ארויסגעזעטן דורך אונזרות היכל הקודש הרסלב

און קליינע קינדער, זיך מוסר נפש געווען און געלאזט הרג'ענען פאר'ן אייבערשטן, אדער זענען זיי אנטלאפן פון לאנד כדי זיי זאלן זיך גישט דארפן שמד'ן, אבער די אלע וואס האבן זיך געהאלטן קלוג האבן געמאכט א חשבון וואס דארפן מיר אויפגעבן אונזער גאנצע פארמעגן, ענדערש וועלן מיר זיך מאכן ווי מיר זענען גוים און מיר וועלן האלטן אידישקייט באהאלטענערהייט, אבער צום סוף האט גישט געהאלפן די עצה פון האלטן אידישקייט באהאלטענערהייט ווייל די גוים זענען געוואויר געווארן דערפון, און האבן זיי אויך גע'הרג'ט.

דער נאך איז דער מלך גישטארבן. איז דער זון גיווארן מלך. און האט אנגעהויבן פירן די מדינה זייער שארף. און האט אפגינעמען אסאך מדינות. און ער איז גיווען א גרויסער חכם. און מהמת ער האט זייער שארף גיהאלטן אין דער האנט די שרי מלוכה. האבן זיי זיך אויף אים גמאכט א בונט. אז זיי זאלן אויף אים אן פאלן און זאלן אים אויס הארגינען אים מיט אלע זיינע קינדער. און צווישן די שרים איז גיווען איינער פון די אנוסים. האט ער זיך מיישב גיווען. נאך וואס בין איך איין אונם. מהמת איך האב חס גיהאט אויף מיין האב. און אויף מיין עשירות. היינט אז מען וועט דעם מלך הארגינען, און די מדינה וועט בלייבן אן א מלך וועט איינער דעם אנדערן לעבענדיקערהייט איינשלינגען.

שבת קודש פרשת נח שנת תשפ"א לברך קטן, אינדערפרי, האט דער ראש ישיבה שליט"א פארגעלעבנט ספורי מעשיות, מעשה ד', מעשה נסים, ממלך שגור שמד. דער ראש ישיבה שליט"א האט נאכאמאל אנגעהויבן פון אנהייב און געענדיגט בי'ן סוף.

דערצייילט דער הייליגער רבי: מעשה נסים. אמאל איז גיווען א מלך. האט ער גוזר גיווען אויף דער מדינה גירוש בגזירת שמד. (דהיינו) אז ווער עס וויל בלייבן אין דער מדינה. מוז ער זיך שמדין. און אז ניט. זאל מען אים ארויס טרייבן פון דער מדינה. איז גיווען א טייל וואס זיי האבן מפקר גיווען נאר זייער גוטן מיט זייער עשירות. און זענען פון דארט ארויס פדלות כדי זיי זאלן בלייבן ביי דער אמונה זיי זאלן קענען זיין יודין. און א טייל האבן רחמנות גיהאט אויף זייער עשירות און זענען דארטן גיבליבן. זענען זיי גיווען אנוסים בצנעא (דהיינו פארבארגן) האבן זיי נוהג גיווען דעם דת פון יודין. און בפרהסיא (דהיינו פאר לייט) האבן זיי גישט גיטארט זיך נוהג זיין ווי יודין.

מוהרא"ש זכרונו לברכה זאגט (ספר נהרי אפרסמו): אזוי איז געווען אין אלע דורות, ווען גוים האבן געמאכט א גזירה אויף אידן אז מען דארף זיך שמד'ן לא עלינו, האבן די תמימות'דיגע מענטשן, די פשוט'ע אידן, די פרויען

פון יהודה מיט תמר, קודם שטייט (בראשית לח, א): "וירד יהודה מאת אחיו", יהודה איז אועקגעגאנגען פון זיינע ברודער, "ניט עד איש עדלמי", ער איז געגאנגען צו א מאן וואס וואוינט אין שטאט עדולם, נאכדעם שטייט (שם, יב, ב): יהודה האט געשיקט פרעגן "רעהו העדלמי", זיין חבר פון עדולם. פאר וואס קו דם שטייט סתם "איש עדלמי" דער מאן פון עדולם, שפעטער שטייט "רעהו העדלמי", זיין חבר פון עדולם? זאגט מוהרא"ש, ווען א מענטש גייט אריבער בוינות, עס איז א בוי'ן אן צו רעדן מיט דעם מענטש, דעמאלט קען מען זען צי מען האט חברים, אויב איינער רעדט מיט דיר ווען דו האסט אלעס פארל וירן, ביסט איינער אליין וכו' וכו' דאס איז א חבר. אנהייב ווען יהודה האט געטראפן א חבר

פון עדולם, רופט די תורה אים נאכגיט אן "רעהו העדלמי" ווייל ווען עס גייט גוט פארן מענטש, ער האט מענטשן ארום זיך, דאס איז נאכגיט קיין חבר, שפעטער ווען יהודה האט געהאט זיין פרשה, ער האט געזוכט אן עצה, ער האט געזאגט "תקח לה, פן נהיה לבו", עס וועט זיין דא בוינות, האט ער ווייטער מסכים געווען צו העלפן יהודה - דאס הייסט "רעהו העדלמי".

סתם זיצן אין פארברענען נעקט מיט חברים - דאס זענען גישט קיין חברים, דאס זענען בלויז פלומר'ישע חברים; די מינוט וואס דו וועסט זיי גישט צוגיץ קומען וועט מען זיך אוועק דרייען די פנים פון דיר, קיינער וועט גישט קוקן אויף דיר.

(עצתו אמונה ויחי תשעה"ח)

א ווארט פארן שבת טיש

וורד יהודה מאת אחיו
(בראשית לח, א)
וויסן זאלסטו אז א מענטש האט גישט קיין חברים, א מענטש איז איינער אליין; די אלע חברים וואס מען האט זענען גוט ווי לאנג עס גייט גוט פארן מענטש, ווען מען פאלט אריין אין א צרה, דעמאלט שאקלען זיך אפ פונעם מענטש אלע חברים און מען בלייבט איינער אליין. ווען א מענטש איז אריין געפאלן אין א צרה, עס גייט אריבער אויף אים בוינות דעמאלט קען ער זען צי ער האט חברים, אויב האט ער דעמאלט א חבר וואס רעדט צו אים און איז אים מחזק - דאס איז א חבר.

מוהרא"ש זאגט, מען זעט ביי די פרשה

ווארין א מדינה קאן גיט זיין אן א מלך. דרום האט ער זיך מיישב גיווען. ער וועט גיין און וועט אים זאגן דעם מלך. און זיי זאלן גיט וויסן. און אזי גינאנגען און האט גיזאגט דעם מלך. אז מען האט זיך אויף אים גיפונטעוועט פנ"ל אזי גינאנגען דער מלך און האט אים גיפריבט אויב עס איז אמת. האט ער גיזעהן אז עס איז אמת. האט ער גישטעלעט שומורים. די נאכט וואס זיי זענען אויף אים אן גיפאלן האט מען זיי גיחאפט. און מען האט זיי דן גיווען איטליכן ווי זיין משפט איז גיווען.

האט זיך דער מלך אן גיווען און האט גיזאגט צו דעם שר וואס ער איז גיווען איין אונס. וואס פאר איין פבוד זאל איך דיר געבן דער פאר וואס דו האסט מיך מציל גיווען מיט מיינע קינדער. זאל איך דיר מאכן פאר איין שר (דהיינו פאר א האר) דו ביסט דורך פלוז שוין א שררה. זאל איך דיר געבן געלט. דו האסט אליין געלט. זאג וואס פאר א פבוד דו ווילסט. וועל איך עס דיר פוודא טון. האט דער אונס גיענפערט, וועסטו מיר אבער טאן וואס איך וועל זאגן. זאגט דער מלך. יוא איך וועל דיר פוודא טאן וואס דו וועסט וועלן. האט דער אונס גיזאגט שווער מיר פיי דין קרוין און פיי דין מלוכה. האט אים דער מלך גישוואוירן. האט זיך דער אונס אנגירופן. נאר מיין פבוד איז. אז איך זאל מעגן זיין איין יהודי בפרהסיא (דהיינו פאר לייט) איך זאל מעגן לייגן טלית און תפילין בפרהסיא. האט עס דעם מלך זייער גיאהרט מחמת אין זיין נאנפער מדינה טאר גיט זיין קיין יהודים. נאר ער האט אבער קיין ברירה גיט גיחאט מחמת דער שבועה. וואס ער האט אים גישוואוירן אז וואס ער וועט וועלן זאל ער אים טאן. אין דער פרי איז גינאנגען דער אונס. און האט גילייגט טלית און תפילין בפרהסיא.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: א איד דארף וועלן איין זאך: איך זאל קענען לייגן טלית ותפילין אין שול בפרהסיא, ער זאל זיך גישט שעמען דערמיט, ער זאל זיך גישט באהאלטן מיט זיין טלית ותפילין אין א שלאף צימער אדער אין א אפיס; טלית ותפילין לייגט מען אין בית המדרש בפרהסיא, עס איז גישט דא מיט וואס זיך צו שעמען דערפון, דאס איז די גרעסטע פבוד פון א איד.

דער נאך איז דער מלך גישטארבן. איז גיווארין זיין זון מלך. דער זון האט אנגיהויבן צו פירן די מדינה מיט גוטן מחמת ער האט גיזעהן מהאט גיוואלט זיין פאטער אונס רייסן פנ"ל. און ער האט איין גינומען אסאך מדינות. און איז גיווען זייער א גרויסער חכם. דער מלך האט גיהייסן אז מיזאל צום אויף רופין אלע שטערן זעהר. אז זיי זאלן אים זאגן. פון א וואסערע זאך קאן זיין זרע פארשניטן ווערן. פרי ער זאל זיך דער פאר היטן. האבן אים די שטערן זעהר גיזאגט. אז זיין זרע וועט גיט פאר שניטן ווערן. נאר ער זאל זיך היטן פון א שור ושה. (דהיינו פון איין אקס און פון איין לעמילע) האט מען דאס פארשריבן אין דעם ספר הזכרונות. דער מלך האט אן גיזאגט זיינע קינדער אז זיי זאלן אויך אזוי פירן די מדינה ווי ער מיט גוטן. דערנאך איז ער גישטארבן.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: די אלע מקבלים און שטערן זעען וואס זעען און דערציילן וואס גייט זיין וכו', קענען טאקע זען אבער זיי פארשטייען גישט ריכטיג וואס זיי זעען, ווי דער רבי זאגט צום סוף פון די מעשה:

"זיי האבן אבער גיט גיוואוסט וואס זיי האבן גיזעהן"; די שטערן זעען האבן געזאגט אז זיין זרע קען נאר פארשניטן ווערן דורך א אקס און א לעמעלע, האבן זיי פארשטאנען אז דאס גייט ארויף פשוט אויף א אקס און א לעמעלע, דערפאר האט דער קעניג געהייסן אויסרופן אז עס טאר זיך גישט געפונען אין זיין מדינה קיין אקס און קיין לעמעלע. אבער אין אמת'ן אריין האט דאס געמיינט די 'טלית ותפילין', אויב ער וועט לאזן גיין מיט טלית ותפילין וועט ער קענען אריין גיין אין די פייער און בלייבן לעבן, און אויב גישט וועט ער פארברענט ווערן אינעם פייער צוזאמען מיט זיינע קינדער.

איז גיווארין זיין זון מלך. און ער האט אנגיהויבן פירן די מדינה מיט שארפקייט אזוי ווי זיין זידע. און האט אפגינמען אסאך מדינות. און איז גיפאלן אויף איין חכמה. און האט גיהייסן אים רופין. אז עס זאל זיך גיט גיפונען אין זיין מדינה קיין אקס און קיין שאף. פרי זיין זרע זאל גיט קענען פארשניטען ווערן. און האט זיך גיטראכט היינט האט ער קיין מורא גיט פאר קיין שום זאך. און האט גיפירט די מדינה זייער שארף. און ער איז גיווארין זייער א גרויסער חכם.

דער מלך איז גיפאלן אויף א חכמה אז ער זאל קענען אפגעמען נאר די וועלט אן מלחמה. ווארין סע פאר האנדן זיבן חלקים אין דער וועלט. ווארין די וועלט איז גיטיילט אויף זיבן חלקים. און סע פאר האנדן שבועה כוכבי לכת (דהיינו זיבן שטערן וואס זיי גייען ארום די זיבן טעג פון דער וואך) און איטלעכער שטערן לייכט אריין אין א חלק פון די זיבן חלקים פון דער וועלט. און סע פאר האנדן שבועה מיני מתכות (דהיינו זיבן אירליי אייזן ווארג דהיינו נאלד און זילבער און קופער און צין וכו') און איטליכער שטערן פון די זיבן שטערן לייכט אריין אין א פאונדער מין אייזן ווארג. איז דער מלך גינאנגען און האט צום אויף גינומען די אלע זיבן ערליי אייזן ווארג. און האט גיהייסן מיזאל אים ברענגען אלע גילדענע פאטרעטין פון אלע מלכים וואס זיי הענגען אין זייערע פאלאצין. און ער האט גימאכט דער פון א מענש. דער קאפ איז גיווען פון נאלד, דער גוף פון זילבער. און אזוי די איבריגע אברים זענען גיווען פון אנדערע אייזן ווארג. סע גיווען אין דעם מענטשן אלע זיבן אירליי אייזן ווארג. און ער האט דעם מענש גישטעלט אויף א הויבן פארג. האבן אלע שבועה כוכבי לכת (דהיינו אלע זיבן שטערן) אריין גילייכט אין דעם מענשן. און אז א מענש האט גינארפט עפעס איין עצה אדער א משא ומתן. און האט גיט גיוואוסט אויב ער זאל יוא טאן אויב ניין. פלעגט ער זיך שטעלן א קעניג דעם אכר פון דעם אייזן ווארג וואס סע קער צו דעם חלק פון דער וועלט. וואס דער מענש איז פון דארט גיווען. און דער מענש האט אין זין גיחאט אויב ער זאל טאן די זאך וואס ער האט פאדארפט אויב ניין, און אז ער האט פאדארפט יוא צו טאן. פלעגט לייכטן און שיינען דאס אכר. און אז גיט איז פינפטער גיווארין דאס אכר. (דאס האט אליין דער מלך גיטאן) און דורך דעם האט ער אפגינמען נאר די וועלט. און האט איין גיזאמילט זייער אסאך געלט.

נאר דער מענש וואס ער האט גימאכט פון די זיבן אירליי אייזן ווארג. איז גיט מסוגל גיווען צו דער זאך. נאר פאופן אז דער מלך זאל משפיל גאים זיין און זאל מגביה שפלים זיין (דהיינו גרויסע לייט זאל ער אראפ ווארפן פון זייער גדולה)

רוט. ווערט ער ניצול פון דעם פחד (און אזוי האט דער חכם גיזאגט דעם מלך) איז דאס דעם מלך וואויל גיפעלין.

און איז גינאנגען מיט זיין ווייב און קינדער און מיט נאר זיין זרע צו דעם ארט. און דער חכם איז אויך מיט זיי גינאנגען. און אין מיטן וועג שטייט איין מלאך. דער מלאך איז איין ממונה אויף פעס. ווארין דורך פעס פאשאפט מען א מלאך המשחית (דהיינו איין מלאך וואס ער איז מזיק און פארדארבט) און דער מלאך איז איין ממונה איבער אלע משחיתים. און דעם מלאך פֿרעגט מען דעם וועג. ווארין סע פאר האנדן א גוטער וועג פאר א מענשן. און סע פאר האנדן א וועג וואס ער איז פול מיט ליים. און סע פאר האנדן א וועג וואס ער איז פול מיט גריבער. און אזוי איז פאר האנדן כמה וועגן. און סע פאר האנדן א וועג וואס דארט איז פאר האנדן א פייער וואס פיר מייל פון דעם פייער ווערט מען פארפֿרענט. (האבן זיי גיפֿרעגט דעם וועג דעם מלאך. האט ער זיי גיזאגט דעם וועג וואס דארט איז דאס פייער).

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: יעדעס מאל וואס א מענטש פאלט אריין אין פעס, רחמנא ליצלן, באשאפט ער דורך דעם א מלאך המשחית - א מלאך וואס שעדיגט, און דער מלאך שעדיגט דעם מענטש.

און די גסיון פון פעס איז אזוי שטארק אז אפילו דער מענטש ווייסט בשעת'ן זיך רעגן אז ער באשאפט יעצט דעם שלעכטן מזיק וואס וועט אים שעדיגן, דאך קען ער זיך נישט שטארקן איבער זיין גסיון און רעגט זיך ווייטער, מיט זיין פעס איז ער גרייט אלעס צו פארלירן.

שפעטער ווען דער מענטש איז אונטער וועגנס, און ווייסט נישט וועלכע וועג איז בעסער צו נעמען, דורך וועלכע וועג וועט ער שנעלער אנקומען, קומט דער מלאך וואס איז באשאפן געווארן פון זיין פעס און פירט אים אויף די שלעכטע וועג, א וועג מיט פראבלעמען.

און דער ראש ישיבה שליט"א דערציילט: דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געהאט א תלמיד וואס האט געהאט א קרעטשמע, איינמאל האט דער בעל שם טוב געשיקט א שליח צו דעם תלמיד: 'איך גיי באלד אריבער פארן דיין הויז, וויל איך ביי דיר איינשטיין. אינמיטן די העפטגע הכנות, האט דער תלמיד, דער מכניס אורח, באמערקט אז זיין משרת האט נישט אנגעגרייט די וויין וואס ער האט אים געהייסן אנגרייטן, האט ער זיך פארלירן און אריין געפאלן אין א פעס, און האט אנגעהויבן שרייען אויפ'ן משרת: "פארוואס האסטו נישט אנגעגרייט די וויין, פארוואס האסטו פארגעסן?...!" דערנאך איז דער בעל שם טוב אנגעקומען, דער בעל שם טוב הייבט אן ארום קוקן אויף אלע זייטן און פרעגט: "וואו איז דער תלמיד?" האט מען אים געוויזן 'דא איז ער', האט ער נאכאמאל געפרעגט: "וואו איז ער?" ווען מען האט אים נאכאמאל אנגעוויזן אויפ'ן תלמיד האט ער געזאגט: "איך זוך נישט אים, איך זוך דעם בעל הבית, וואו איז ער?" האט מען אים נאכאמאל געוויזן, אזוי איז געווען עטליכע מאל, ביז דער בעל שם

און קליינע לייט זאל ער אויף הייבן) איז גינאנגען דער מלך און האט גשיקט אקאזין נאך אלע יעדניראלין און נאך אנדערע שררות. וואס זיי האבן גיהאט טשינים (דהיינו שררה שאפט) און אורדרים. זענען זיי אלע גיקומען. האט ער זיי משפיל גיווען. און האט ביי זיי אוועק גינמען זיערע טשינים. אפילו די וואס האבן גיהאט טשינים נאך פון זיין עלטער זידן וואס זיי האבן נאך ביי אים פארדינט. האט ער ביי זיי אלע אוועק גינמען. און קליינע לייט האט ער אויף גיהויבן און האט זיי גימאכט אויף זיער אורט (פון די גרויסע לייט) צווישן די שרים וואס דער מלך האט אראפגיזוארפין. איז גיווען דער אונם (הנ"ל) האט אים דער מלך גיפֿרענט וואס איז דיין שררה שאפט. האט ער אים גינעפֿערט מיין שררה שאפט איז נאר אז איך זאל מעגן זיין איין יהודי בפרהסיא פאר דער טובה וואס איך האב גיטאן דיין זידן. האט דער מלך ביי אים דאס אוועק גינמען. איז ער ווידער גיווארין איין אונם.

דאס איז א חכמה פון קעניגן, נישט לאזן ביי א מענטש זיין גרויסקייט אויף א לאנגע צייט, כדי ער זאל נישט ווידערשפעניגן אינעם קעניג, דערפאר טוען זיי אלץ ארום טוישן די ארבעטערס, אויפהייבן די דערנידערטע און דערנידערן די געהויבענע; אזוי ווי עס איז געווען ביי די קאמוניסטן ימח שמים, אז זיי האבן אוועק גענומען אלע הויכע פאזיציעס פון די חשוב'ע מענטשן און עס געגעבן פאר די פשוט'ע מענטשן צוליב דעם סיבה, כדי זיי זאלן נישט ווידערשפעניגן אינעם קעניג.

אמאל האט זיך דער מלך גיליינט שלאפן. האט ער גיזעהן אין חלום ווי דער הימל איז לויטער. און האט גיזעהן אלע צוועלעף מזלות. (דהיינו די שטערן אין הימל זענען גיטיילט אויף צוועלעף חלקים א קעגן צוועלעף חדשים. איין חלק שטערן איז אזוי ווי א לעמעלע דאס איז דאס מזל פון ניסן. און דאס מזל פון אייר ווערט אנגירופן שור דהיינו איין אקס. און אזוי איטליכער חודש האט זיין מזל) און ער האט גיזעהן אז שור ושה (דהיינו איין אקס און איין לעמעלע) וואס סע פאר האנדן צווישן די מזלות, לאכין זיי אויס אים. האט ער זיך אויף גיחאפט מיט גרויס פעס. און איז זייער דערשראקן גיווארין. האט ער גיהייסן ברענגען דעם ספר הזכרונות (דהיינו דאס ספר וואס דארט איז אליין פארשריבן) האט ער גיזעהן אז סע שטייט דארט פארשריבן. אז דורך שור ושה וועט זיין זרע פארשניטן ווערין. איז אויף אים גיפאלן זייער א גרויסער פחד. און ער האט דאס דערציילט דער מלכה. איז אויף איר און אויף די קינדער אויך גיפאלן איין גרויסער פחד. און סע האט אים זייער גיקלאפערט דאס הארץ. און ער האט גירופן אלע פותריי חלומות. (דהיינו די וואס קענען באשיידן חלום) און איטליכער האט זיך פותר גיווען. און עס איז אים אבער נאר ניט אריין גינאנגען אין די אויערין. און עס איז אויף אים גיפאלן זייער א גרויסער פחד. איז גיקומען צו אים א חכם. און האט אים גיזאגט. באשר ער האט קבלה פון זיין פאטער. באשר סע פאר האנדן שפ"ה מיני תהלוכת השמש (דהיינו דריי הונדערט מיט פינעף און זעכציג נעג האט די זון) און סע פאר האנדן איין ארט וואס אלע דריי הונדערט און פינעף און זעכציג נעג פון דער זון לייכטן אויף דעם ארט. און דארט וואקסט איין אייזערנע רוט. און ווער עס האט א פחד. אז ער קומט צו דער

טוב האט זיך אנגערופן: "ווען א מענטש איז בכעס, רחמנא ליצלן, גייט אריין אין אים אריין א אנדערע נשמה, ער איז שוין נישט דער זעלבער מענטש, ער איז אן אנדערער מענטש, דערפאר דערקען איה אים נישט אלס דער זעלבער מענטש".

זענען זיי גינאנגען (דהיינו דער מלך מיט אלע זיין זרע מיט דעם חכם) און דער חכם האט אלץ גיקוקט פאר זיך אלע מאל. אויב סע דארט דא דאס פייער. ווארן ער האט גיהאט א קבלה פון זיין פאטער אז סע איז דארט פארהאנדן דאס פייער.

דער ווייל האט ער דערזעהן דאס פייער און האט גיזעהן א סע איז דארט אים גינאנגען אין דעם פייער מלכים און יהודים אנגיטאן אין טלית און תפילין. האט דער חכם גיזאגט צום מלך. איה האב א קבלה. אז פיר מייל פון דעם פייער ווערט מען פארברענט איבער דעם וויל איה ניט גיין ווייטער. דו אז דו ווילסט גיי. און דער מלך האט זיך גיטראכט. ווייל ער האט גיזעהן אז אנדערע מלכים גייען דארט אום אין דעם פייער וועט ער אויך קענען גיין דארט. האט זיך דער חכם אנגירופן איה האב א קבלה פון מיין טאטין. איבער דעם וויל איה ניט גיין. דו אז דו ווילסט גיי דיר איז דער מלך גינאנגען מיט נאר זיין זרע. האט זיי גיחאפט דאס פייער. און ער איז פארברענט גיווארין מיט נאר זיין זרע. און זיי זענען אלע אויסגירסן גיווארין.

ווי דער חכם איז גיקומען אהיים איז גיווען א וואונדער פיי די שרים. וואס דער מלך איז פארשניטן גיווארין מיט זיין זרע. ער האט דאך זיך גיהייט פון א שור ושה פון וואנען איז דאס גיקומען וואס זיין זרע איז פארשניטן גיווארין מיט אים. האט זיך דער אונס אנגירופן. דארף מיר איז ער פארשניטן גיווארין. ווארין די שטערין זעהר האבן גיזעהן (אז דורך איין אקס און איין לעמעלע וועט זיין זרע אים גיריסן ווערין) און האבן ניט גוואוסט וואס זיי זעהן. ווארין איין אקס מאכט מען פון זיין פעל תפילין. און איין לעמעלע מאכט מען פון דער וואל ציצית צום טלית. און דארף זיי איז דער מלך אויסגירסן גיווארין מיט זיין זרע. ווארין די מלכים וואס יהודים האבן אין זייער מדינה יזא גיוואוינט. וואס זיי גייען אנגיטאן אין טלית און תפילין. איבער דעם האבן די מלכים יזא גיקענט גייען אין דעם פייער און סע האט זיי נאר ניט גישאט.

זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: דער יצר הרע וויל פארברענען דעם מענטש אין זיין הייסע פייער פון גיאוף, ער פרובירט אראפצואווארפן דעם מענטש אין פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן, אבער אז דער מענטש איז שטארק מיט זיין טלית ותפילין, ער טוט יעדן טאג אן טלית ותפילין, וועט דאס אים דערהאלטן ער זאל נישט זינדיגן.

און אפילו א מענטש וואס שפירט ווי ער קען מער נישט, ער האלט אין איין אראפ פאלן אין עבירות רחמנא ליצלן, ער ווערט ממש פארברענט פונעם יצר הרע, זאל ער אויך אנטון טלית ותפילין, דאס וועט אים העלפן אין זיין מלחמה, ער זאל זיך קענען ארויסרייסן פון די נעגל פונעם יצר הרע, און ארויסגיין פון זייגע שלעכטע מעשים אין וואס ער איז אריין געפאלן.

אבער דער מלך. ווייל קיין יהודים וואס גייען אין טלית און תפילין האבן ניט גיטארט זיצן אין זיין מדינה. אבער דעם איז ער אים גיריסן גיווארין מיט זיין זרע. און דאס האבן די שור ושה פון די מזלות גילאכט אים אים. ווארין די שטערין זעהר האבן גיזעהן אז דארף שור ושה וועט זיין זרע פארשניטן ווערין זיי האבן אבער ניט גיוואוסט וואס זיי האבן גיזעהן איז דער מלך פארשניטן גיווארין מיט זיין זרע. אמן פן יאברו כל אויביה ה'.

למה רגשו גוים. תרועם בשבת ברזל. די איזערנע רוט. ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו. דאס איז ציצית און תפילין. די נאנצע מעשה איז מרומז אין דעם קאפיטל. אז וואויל דעם וואס ער וועט עפעס וויסן אין די מעשיות. וואס זענען דורך גרויסע סודות התורה.

דערנאך איז דער ראש ישיבה שליט"א אריין אין א שמועס איבער די וואלן אין אמעריקע: מענטשן זענען זייער דערשראקן און ציטערן פון די אויסגאנג פון די וואלן אין אמעריקע, עס זענען דא מענטשן וואס זאגן אז מען דארף זיך גרייטן צו אנטלויפן וכו', אנדערע זאגן 'מען דארף שוין בויען בונקערס וואו זיך צו באהאלטן וכו' - זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: עס איז נישט דא וואו צו אנטלויפן; אויב אנטלויפן - אנטלויף צום אייבערשטן; פונעם אייבערשטן קען מען סייווי נישט אנטלויפן, אז עס איז באשערט פאר דעם מענטש צו לעבן - וועט ער לעבן וואו אימער ער איז, און אז עס איז באשערט פאר דעם מענטש צו שטארבן - וועט ער שטארבן וואו אימער ער וועט נאר זיין, אין סיי וועלכע באהעלטעניש.

א אינגערמאן האט מיר גערופן דעם ערב שבת אינגאנצן דערשראקן וועגן די וואלן וכו', האב איה אים פרובירט צו בארואיגן און געזאגט: "א שאד צו זארגן אומזיסטיגע זארג, דער אייבערשטער פירט די וועלט אזוי שיין און אזוי זיס, ער טוט אלעס און מאכט אלעס; נישט דער פּרעזידענט וועט אונז העלפן און נישט דער פּרעזידענט וועט שאדן מאכן, אלעס איז דער אייבערשטער, ער מאכט אלעס און טוט אלעס", אבער דער אינגערמאן האט זיך ממש נישט געקענט בארואיגן, און האט מיר געזאגט: דער ראש ישיבה רעדט ממש ווי די אידן בשעת די צווייטע וועלט מלחמה וואס האבן נישט געוואוסט פון די מלחמה, און ווען זיי האבן אנגעוויבן הערן שמועות פון אנדערע שטעט וואס די רשעים ימח שם טוען אפ, האבן זיי אלעס אוועק געמאכט און זיך אויסגעלאכט ביז עס איז טאקע אנגעקומען צו זיי... - זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: א רחמנות אויף די וואס לעבן מיט גייעס, זיי ווערן דערשראקן פון גארנישט מיט נישט, די גייעס ווארפט שטענדיג א פחד און א פאניק, און דאס הרג'ט דעם מענטש מער ווי יעדע צרה.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

(ספורי מעשיות מעשה ד', מעשה נסים, ממלך שגור שמד, חלק ה' פארגעלערנט שבת קודש פרשת נח תשפ"א לפרט קטן, אין וויליאמסבורג)